

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/1022/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242043
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113242043.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa B. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX, zastúpeného JUDr. Luciou Bušfy, advokátkou so sídlom I.. A. K. č. XX/X, B. Z. proti odporcovi Allianz Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o zaplatenie 460,20 eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/67/2014-90 zo dňa 25. septembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľovi uložil zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 27,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Z hľadiska právneho posúdenia veci okresný súd zastal názor, že vymrštenie kameňa alebo iného predmetu ležiaceho na vozovke, za predpokladu, že je umiestnený na vozovke, nie je následkom činnosti daného motorového vozidla, a teda ani okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke. Uviedol, že vymrštenie kameňa voľne ležiaceho na vozovke predstavuje skutočnosť, ktorá je vyvolaná zvláštnou povahou v prevádzke, nie však priamo prevádzkou vozidla alebo okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Vo vzťahu k okolnostiam, ktoré majú pôvod v prevádzke motorového vozidla, chýba priama príčinná súvislosť, pretože sa nejedná o priamy následok dvoch súvisiacich javov, ale len o sprostredkovaný následok, v ktorom odovzdaná kinetická energia je jednou z príčin vymrštenia predmetu z vozovky. Zastal názor, že sa jedná o ostatnú okolnosť v prevádzke, okolnosť existujúcu mimo samotného vozidla, ktorá je okolnosťou vonkajšou, priamo nesúvisiacou s prevádzkou motorového vozidla. Uzavrel, že v danej veci prichádza do úvahy exkulpácia, teda vyvinenie sa odporcu. Z popisu deja súd zistil, že vozidlo poistené odporcom sa pohybovalo v protismere, teda k odmršteniu kamienka muselo dôjsť zatlačením bočnej časti pneumatiky na kameň alebo k vymršteniu s tým, že preletel až do dráhy vozidla navrhovateľa v protismernom pruhu. Vymrštenie kameňa vodičom tohto vozidla teda nebolo možné ani predvídať a nebolo možné požadovať po ňom, aby takejto náhodnej udalosti zabránil, a to i napriek tomu, že sa pohyboval rýchlosťou približne 55 km/h, teda primerane aj k situácii na vozovke. Za predmety na vozovke, či už posypový materiál alebo aj prípadné znečistenie, vodič nenesie zodpovednosť, za takéto predmety, ak takéto predmety tvorili prekážku v komunikácii alebo znečistenie, zodpovedá správca vozovky alebo ten, kto znečistenie spôsobil. Nakoľko dospel k záveru, že odporca by nezodpovedal za škodu spôsobenú opisom skutkového deja, osobitne sa úvahami o tom, či ku škode skutočne mohlo dôjsť opísaným spôsobom, ďalej nezaoberal.

O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na úspech odporcu v spore a účelnosť ním vynaložených trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Vyjadril presvedčenie, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom

samotná argumentácia súdu je v zjavnom rozpore s doteraz ustálenou rozhodovacou praxou súdu v obdobných veciach. Svoj odklon od ustáleného názoru okresný súd nijak nezodôvodnil. Nestotožnil sa najmä s konštatovaním okresného súdu o tom, že v konaní nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou, keď podľa navrhovateľa priama príčinná súvislosť medzi odskočením kameňa od kolies auta idúceho pred poškodeným vozidlom a vzniknutou škodou na čelnom skle vozidla navrhovateľa nespochybniteľne preukázaná bola. Z vyjadrení účastníkov jednoznačne vyplynulo, že v čase vzniku poisťnej udalosti sa na danom mieste nenachádzala žiadna iná osoba, ani žiadne iné motorové vozidlo, či iný element, ktorý by mohol spôsobiť poškodenie čelného skla na motorovom vozidle navrhovateľa. Odporca napokon v priebehu prvostupňového konania neoznačil, ani teoreticky neopísal, akým iným spôsobom by ku vzniku škody na čelnom skle navrhovateľa mohlo dôjsť a už v žiadnom prípade nepredložil nijaký dôkaz o inom spôsobe vzniku škody. Sústredil sa iba na spochybnenie dôkazov, predložených navrhovateľom. Poukazoval i na to, že okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, sú také okolnosti, ktoré v širšom zmysle súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky. Pri výklade pojmu „škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky“ je potrebné vychádzať z toho, že v osobitnej povahe prevádzky sa prejavujú typické vlastnosti prevádzky, ktoré spočívajú v jej určitej nebezpečnosti, ktoré sú spôsobilé vyvolať škodu, jedná sa o prípravu na jazdu, udržiavanie vozidla v stave spôsobilom na jazdu, úkony potrebné po skončení jazdy, už samouvedenie motora do chodu patrí k prevádzke bez ohľadu na to, kde sa tak stalo, či sa tým vozidlo uviedlo i do pohybu alebo nie. V tejto súvislosti poukazoval na stanovisko Útvaru dohľadu nad finančným trhom NBS zo dňa 16. 7. 2013, v ktorom je jasne konštatované, že v prípade škody na čelnom skle zaujíma Národná banka Slovenska stanovisko, že vymrštenie kameňa spod kolies iného motorového vozidla je okolnosť, ktorá má pôvod v prevádzke. Prejavom prevádzky motorového vozidla je v tomto prípade otáčavý pohyb jeho kolies, aj keď kameň nie je súčasťou motorového vozidla. Bez pôsobenia otáčavého pohybu kolies idúceho motorového vozidla by kameň zostal na svojom mieste na ceste a k jeho vymršteniu a vzniku škody by nedošlo. Prevádzka motorového vozidla je teda príčinou vymrštenia kameňa, ktorý nárazom do čelného skla spôsobí škodu. V nadväznosti na uvedené žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť, uložiť odporcovi ním požadovanú povinnosť a priznať mu náhradu trov konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.).

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd nesprávne právne vec posúdil, a preto nevykonal ani ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.).

Zodpovednosť za škodu, spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je objektívnou zodpovednosťou, kde škodca zodpovedá za predmetnú škodu objektívne, t.j. bez ohľadu na zavinenie. Občiansky zákonník pripúšťa jediný dôvod, v zmysle ktorého by sa škodca mohol zbaviť zodpovednosti za predmetnú škodu, a to v prípade, ak by sa jednalo o škodu spôsobenú okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke motorového vozidla, ak by škodca preukázal, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

V danom prípade súd musí vychádzať nie z ust. § 420 ods. 1 OZ, ale z predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 427 OZ. Predpokladom tohto druhu osobitnej zodpovednosti sú, že škodná udalosť vyplýva z osobitnej povahy prevádzky dopravného prostriedku, že vznikla škoda a že je tu príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou a škodou. Pri tomto druhu zodpovednosti k porušeniu povinnosti zo strany škodcu dôjsť nemusí, základom je existencia okolnosti, spočívajúcej v osobitnej povahe prevádzky vozidla, v dôsledku ktorej došlo ku škode.

Podľa názoru odvolacieho súdu vymrštenie kameňa inak voľne ležiaceho na vozovke je okolnosťou, majúcou svoj pôvod v prevádzke motorového vozidla. K vymršteniu kameňa by totiž nebolo došlo, pokiaľ by mu nebola odovzdaná kinetická energia krútiaceho sa kolesa automobilu pri súčasnom pôsobení trecích a odstredivých síl.

Z ustálenej judikatúry vyplýva, že osobitná povaha prevádzky dopravného prostriedku spočíva v tom, že z tejto prevádzky vyplýva pre okolitý svet zdroj zvýšeného nebezpečenstva v súvislosti s činnosťou a pohybom dopravného prostriedku. Už samotné uskutočňovanie prevádzky je okolnosťou, ktorá je objektívne spôsobilá spôsobiť škodu. Prevádzkou motorového vozidla sa nerozumie iba jeho pohyb, ale aj prípad, keď vozidlo síce stojí, ale má zapnutý motor, pripravuje sa na jazdu, ako aj bezprostredné úkony po skončení jazdy. Zdroje zvýšeného nebezpečenstva spočívajú často v skutočnostiach, na ktoré ani prevádzkovateľ, ani vodič, nemôžu mať vplyv, preto je odôvodnená objektívna zodpovednosť. Rotácia kolies v dopravnom prostriedku je špecifickou vlastnosťou prevádzky tohto dopravného prostriedku a kinetická energia udelená kameňu krútiacou silou kolies, je okolnosťou, ktorá má pôvod v tejto prevádzke. V danom prípade škodu na čelnom skle vozidla navrhovateľa nespôsobil kameň ležiaci na vozovke, ale kameň, ktorého nulová kinetická energia bola v dôsledku krútiaceho momentu motora a hnacej sily kolies vozidla škodcu zmenená, v dôsledku čoho bol vymrštený určitou rýchlosťou smerom na vozidlo navrhovateľa, ktoré svojím zásahom poškodil na čelnom skle. Rotácia kolies motorového vozidla je sprievodným javom pohybu motorového vozidla a odskočenie skaly, prípadne kameňa spod motorového vozidla, je spôsobené rotáciou kolies motorového vozidla.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd potom dospel k záveru, že okresný súd nesprávne právne vec posúdil, pokiaľ zastal iný právny názor, v nadväznosti na čo jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, aby, súc viazaný právnym posúdením veci zo strany odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie na zistenie okolnosti, či ku škode mohlo dôjsť opisom skutkového deja zo strany navrhovateľa a po doplnení dokazovania o veci opätovne rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie prípustné **n i e j e .**